

VECKOBLADET

Fredag 25 augusti

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

23

Västkustbönemöte

Måndagens informationsmöte om Västkustbanans breddning genom Lund blev en ganska tradig tillställning. Det tyckte nog särskilt folk från den sk Tåggruppen, som kommit dit och laddat upp för en rejäl debatt. Därav blev inte mycket – möte var hårt styrt med föredragningar av alla inblandade parter utom länsstrafiken, och de hade rätt svårt att hålla tiden. Fyra och en halv timme höll man på, ända till halv tolv på natten.

Stadshallens konsertsal var i det närmaste full, men de flesta var nog rätt insatta i ämnet, eftersom de sannolikt hörde till grannarna. Försök till frågor och debatt under föredragningarna tystades effektivt ner av den inhyrde mötesledaren, som hade som huvuduppgift att se till att talarna höll tiden och att panelen verkligen svarade på de frågor som ställdes.

Tåggruppen

Mats Lind från Tåggruppen var angelägen om att inleda frågestunden, och det gjorde han med en stilla undran om varför stadsarkitekten redan var beredd att ge bygglov för en tågtunnel för västkustbanans ena eller ev. enda spår under stambanan i höjd med Kung Oskars bro, när byggnadsnämnden ännu inte hade tagit ställning till om en breddning av Västkustbanan skulle ske i befintligt läge eller

enligt Tåggruppens alternativ 2A. Detta innebär ju att spåret helt rivs upp mellan Nöbbelöv och Gunnesbo och att Gunnesbo hållplats försvinner. Dessutom var kommunstyrelsen redan den 3 augusti beredd att sälja parkförvaltningens gamla förråd med mark för drygt 10 milj. kronor för att möjliggöra denna planskilda järnvägskorsning.

Frågan är onekligen befogad. Sanningen torde vara att ingen egentligen är beredd att förverkliga Tåggruppens förslag. Det kände nog Tåggruppens aktiva på mötet, så debatten blev rätt avslagen.

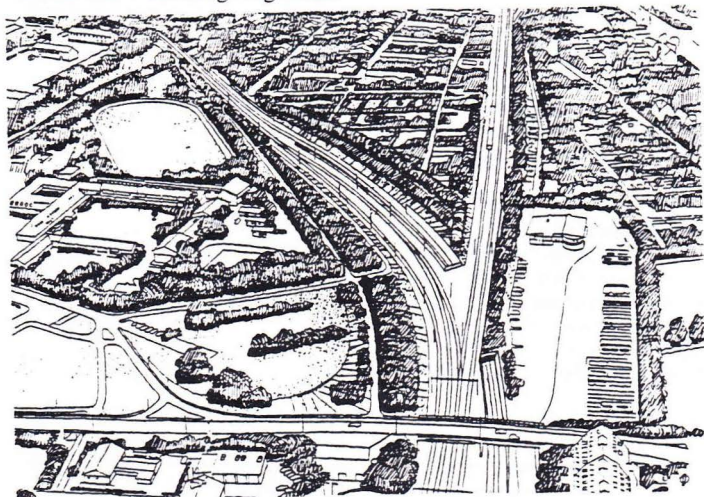
Skyddsavstånd

Den handlade annars om skyddsavstånd till husen och om det var viktigare att inte störa de döda på Fredentorps kyrkogård än levande människor på Kobjer, Sliparelycken och Oscarshem.

Länstrafiken var inte representerad. Det är synd, eftersom de skulle ha kunnat svara på den viktiga frågan om framtiden för Gunnesbo hållplats. Tåggruppen hävdar att den gott kan flyttas eller slopas. Tyvärr var det ingen av dem som använder den hållplatsen som stod upp till försvar för den. Alla som yttrade sig hörde till kritiker.

Till slut efterlystes en debatt mellan politiker eller mellan politiker och Tåggruppen. Om det blir någon sådan innan ärendet kommer i fullmäktige är rätt ovist.

Tho

Dubbelspåret enligt alternativ 1A kommer längre bort från Lerbäckskolan och tar hela parkförvaltningens gamla förrådsmark i anspråk. Bilden sedd söderifrån. Kung Oskars bro längst ner. Teckning FFNS Dahlström

Röda kapellet i Ådalen:

Trumpetare stoppade massaker

Monument över skotten i Ådalen. Uppfört av Lenny Clarhäll. Restes 1981 i Lunde på platsen för skotten.

Årets blåsarläger för vänsterns orkestrar hölls i Herrskog vid Höga kusten. Det var Röda kapellets systemorkester i Stockholm som arrangerade lägret från den 25/6 till 2/7.

Närmare tjugotalet från Lunda-orkestern gjorde sig besväret att ta tåget upp till det natursköna, arbetarhistoriska Ådalen. Ett femtiotal blåsare, många med barn och sambos, spelade, repeterade och utflyktade. Totalt kom lägret att bestå av närmare hundra personer. Huvuduppgiften under lägret var att repetera in första satsen i Beethovens femte symfoni, den sk ödes-symfonien. De som sett någon tv-serie om senaste världskriget känner igen sig. BBC inledde sina krigsrapporter med symfoniens tema.

Håkan B Carlsson från Höör repeterade in stycket och var dirigent när det uppfördes på Stora torget i Kramfors. Bleckhornen i Lund hade lånat oss sitt blåsorkesterarrangemang.

Men det vankades också andra bullar än dem Beethoven bakat denna vecka: Där var latinamerikanskt i 11/8-takt, stillsamma ballader, musikaliskt allmångods och storbandsjazz. Under eftermiddagarnas "lediga timmar" dansades afrikansk dans eller gjordes besök på "Äminne", ett sorts hembygg-museum uppbyggt av målaren och modellbyggaren Anders Åberg, hans familj och vänner. Anders var f.ö. på besök en kväll och berättade om tillkomsten av Äminne. Det formade sig till den vanliga visan om motsättningen mellan misstroende kommunalpolitiker och (vänster-)vridna stockholmare.

Det röda Ådalen

Det var onekligen en säregen upplevelse att dåna ut Beethovens

femta här i hjärtat av det röda Ådalen. Såg inte kramforsborna en aning konfunderade ut? Som lydiga elever framförde vi också övriga stycken som vi pumpat upp oss med under den gångna veckan.

Efter spelningen blev det historisk busstur. Vi åkte till Folkets Hus i Frånö och bjöds på kaffe med dopp av den lokala vänsterpartiföreningen. Man tackade oss så varmt att vi nästan blev generade. På ena kortväggen i denna väl bevarade träbyggnad tronade det väldiga originalet till "Arkebuseringen". Oljemålningen som Albin Amelin skänkte till minne av de fem som stupade för militärens kulor i Lunde 14 maj 1931.

Det var ju från just denna plats demonstrationen till Lunde utgick. När demonstrationerna kom fram tappade kapten Mesterton fattningen och beordrade den utkommerade militären att öppna eld. Kulor från kulspjut och gevär mejade ner tio människor innan en rådig trumpetare i blåsorkestern, Tore Andersson, blåste signalen för ELD UPPHÖR, vilket fick skyttarna att sluta skjuta. Fem av de fallna avled omgående, bland dem en kvinnlig åskådare.

För sitt modiga tilltag att öppna eld mot fredliga demonstranter fick kapten Nils Mesterton åtta dagars arrest utan bevakning och tilldelades Svärdsorden. Strejkkommitténs ordförande kommunisten Axel Nordström, som inte ens deltog i demonstrationen dömdes till fängelse i 3 år.

Den fyndiga trumpetaren flyttade efter dessa händelser söderut och bytte namn till Alespong han levde till för några år sedan.

Rune Liljekvist

Hembygdstankar efter en vandring i Wales

I somras gick Vandringssektionen i Wales. Deltagarna kunde därvid dra en del paralleller med Lund och dess omgivning.

1. I Wales är lokalpolitikerna inte så småfega som i Lund. De har sedan länge asfalterat i princip alla småvägar, även sådana som är betydligt mindre än Hardebergaspåret. Det var vi tacksamma för, inte minst de som drog vagnen med Klara, 3,5 år.

2. Hjulfordon gillar jämn beläggning. Men även vandrare med moderna, fjädrande joggingskor eller sandaler à la Jesus ("svala fotens princip") uppskattar det materialet. Särskilt när det är så ihållande varmt och vackert som under vår vandring så att asfalten mjuknar en smula. Fast viktigare än beläggningen är vägens sidor och kanter. De vindlande och smala asfaltstråken i Wales var nästan alltid omgivna av täta häckar.

Denna gång blåste det inte särskilt mycket men om vintern måtte de ge ett förträffligt vindskydd. Jämförelsen utfaller negativt för

Lunds cykelvägar till Bjärred, Dalby och Staffanstorp.

3. Apropå vind: i Lund drar man sen länge i långbänk frågan om ett tredje vindkraftverk på Väster. I Wales såg vi två intilliggande vindfarmer, en med ett fyrtiotal och en med ett sextiotal möllor. Det var en anslående syn när de stod där och viftade!

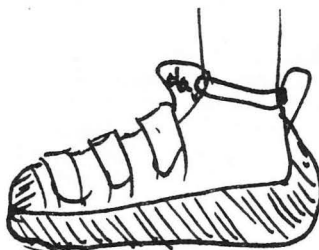
Teleffon

4. Vi lärde oss lite kymriska, dvs. det keltiska lokalspråket. Åtminstone att "telefon" heter "teleffon". Det stod så på alla nyare teleffonkiosker. Inte på de äldre försatsningen på kymriska är tydligen en modern företeelse, och uppsvinget lär inte minst ha kommit med en egen TV-kanal. De flesta skyltar var tvåspråkiga, oftast med den engelska formen underst. Däremot var alla inbördes samtal som vi uppsnappade på engelska, med ett litet undantag. För turister är det en kul grej med detta konsonantrika lokalspråk som genast ger associationer till Tolkien. Men ur andra aspekter är rörelsen tvivelaktig. Det är svårt och

dalsidan och skåda ut över oändliga, foktomma vidder med gräs och får. Det är en bra ordning med tät bebyggelse och skarpa gränser mot det gröna, och man tänker på de formlösa småhusmattorna i SSK-området. Men det ska erkännas att backarna uppför dalsidorna var branta och svettiga.

7. Syd-wales präglades i eminent grad av den klassiska industrialismen. På sin tid jobbade 240 000 i kolhanteringen och bara i Merthyr Tydfil fanns fyra järnverk. Nu råder postindustrialism och högst 4 000 man är kvar i kolgruvorna. Ambitiösa landskapsarkitekter har hyfsat till slagbärgen, masugnspipor och hisstorn är omvandlade till skulpturer, industriminnesvård är en stor hantering att döma av broschyrfloran på turistkontoren. Man kan vara långsiktigt optimistisk även för Skånes del. Stormarknader, veteökningar och granskogar är nog bara parenteser i den långa utvecklingen.

8. Att omvandla gamla storhamnar till bostadsområden och marinor är en global företeelse. Man ser

tidsödande att lära sej språk och man kan hysa medlidande med eleverna under långa och trista lektioner. Det är bra att den skånska separatiströrelsen i stort sett nöjer sej med att flagga rödgult på sommartorget.

Smultronställe

5. Persontrafiken har, i regional regi, nyligen omstartats på en tidigare gods bana i Upper Rhonda Valley. Ett exempel att följa på linjen Malmö-Staffanstorp-Dalby. Men de flesta järnvägarna är definitivt nedlagda. På en av bankarna fanns det största smultronställe vi någonsin hade sett. Längre ner hade skenorna spikats in till knappt halva spårvidden och så kördes där museitåg av entusiaster.

Museimotorväg

Tänk den dag då autostradan öster om Lund bara lever upp på sommarsöndagarna och diggare i bilar och kläder från den avlägsna 1990-talet glider fram över de få kilometer som av pietetsskäl har bevarats.

6. Rhondadalen var verkligen så grön som det står i den kända boken. Visst måste det ha varit svart och sotigt när alla kolgruvorna och järnverken var igång men även då kunde invånarna med en halvtimmes promenad ta sej uppför

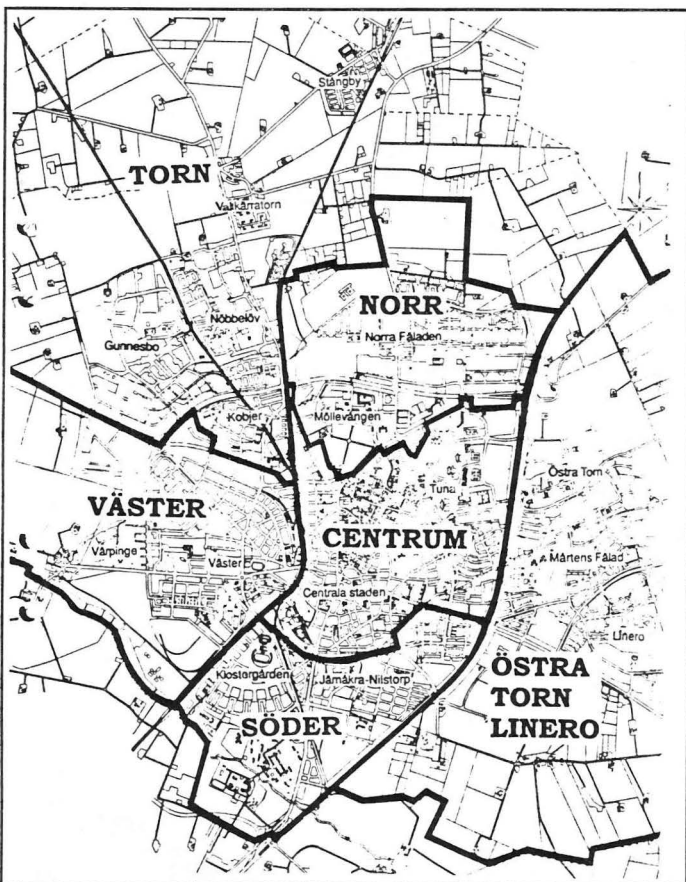
försök till det i Lomma och Malmö. I Cardiff är skalan hundra gånger större, och EU hjälper frikostigt till med betalningen.

Tälta vid puben

9. Föreställ er att det till pizzerian i Södra Sandby en kväll kommer tio engelsmän som efter att ha ätit och ölat ber att få tälta på grasmattan. Skulle de få det? Vid pubarna i Wales gick det många gånger bra. På kartan var f.ö. pubarna markerade med ett litet PH, *public house*. Vi tänker föreslå att det svenska Lantmäteriverket på motsvarande sätt inför koden Pz.

Kort sagt, fler borde unna sej något att vandra i Wales.

Senaste KDN-kartan

Smörlyckan kommer att tillhöra Norr och Kävlingsvägens södra del tillhöra Centrum. Namnen på kommundelarna följer önskemål från resp. referensgrupp. "Östra Torn-Linero" är dock ett långt namn och riskerar i praktiken att bli "Öster". Annars är "väderstrecksnamnen" rätt trista... (Kartan illustrerar artikeln i förra numret av VB, nr 22).

Lund och Asmara:

Visst finns det likheter!

Jag brukar påstå att Lund har de skakigaste gatorna i Sverige. Men Asmara – Eritreas huvudstad – känns snäppet värre. Inte för att gatstenen är ännu sämre lagd än på Lunds gator. Det är bara vanlig asfalt som inte har underhållits på många år. Dessutom har tidigare regimer pläгат fara fram litet väl vårdslöst på gatorna med sina tunga militära fordon.

Ändasedan italienskatiden råder cykelförbud på flera gator i innerstaden. Trots detta ökar cyklisternas antal. Och de får allt fler bilar att kämpa mot. När nu Lund och Asmara är på väg att bli vänorter är det kanske här samarbetet ska inledas: färre bilar i inner-

med det samhället.

Dit hör det där med integriteten. Eritrea är sannolikt det sista landet i världen att resa sig efter en lång kolonisering och antråda den svåra vägen mot inifrånledd ekonomisk och social utveckling. Listan över tidigare misslyckanden på konti-

sådana bönder såg jag under resan till Mendefera häromdagen. Och huvuddelen av Eritreas befolkning är fattiga bönder, utan el, utan moderna hjälpmedel, utan skolor och hälsovård...

Eritrea har alla de ingredienser som hittills byggt under tidigare misslyckanden – en framgångsrik befrielsekamp som skapat högt syftande mål, en helt modern urban elit med perspektiv och stora ambitioner – och en bred bas av fattiga exploaterade bönder. Kriget

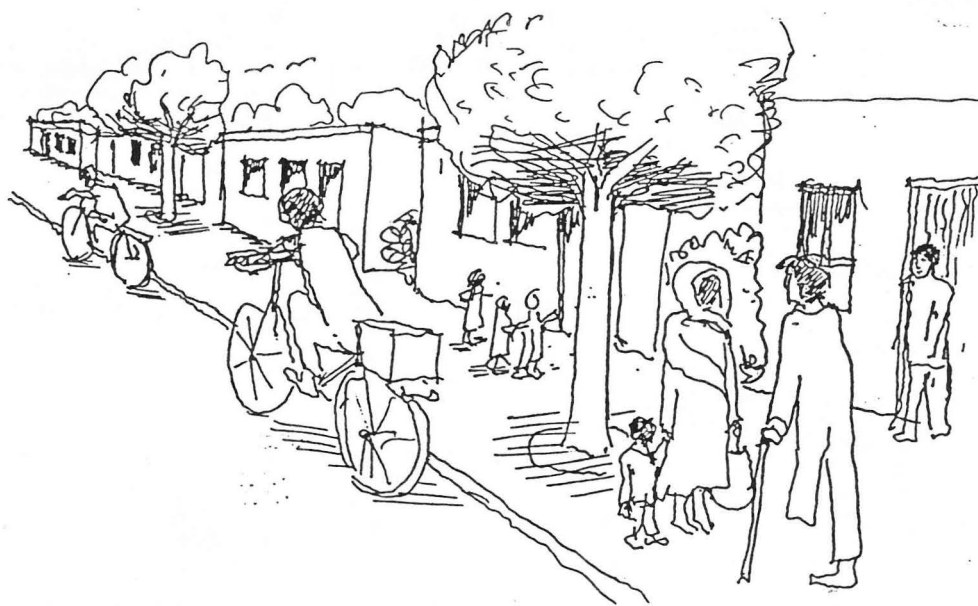

riktningen, i elfte timmen före befrielsen.

Vägen till framgång

En framgångsrik befrielsekamp tycks kunna skapa en föreställning hos ledningen att de har funnit sanningen, vägen till framgång. Varför skulle revolutionära FRELIMO lära sig av reformpolitiken i Tanzania, eller det urbana ANC av bondeländerna runt Sydafrika? Etiopierna har aldrig upplevt sig som en del av den afrikanska regionen. Eritreanerna som nu slagit Mengistus trupper, Afrikas hittills största armé – kommer de att blicka söderut? Eller har de också funnit sanningen...?

Bertil Egerö

stan, mer cyklar och kollektivtrafik. Sätt igång!

En vecka i juli cyklar jag runt i Asmara. Förmiddagarna är bäst, ty vid middagstid vrider makterna på kranen och störtregnet kommer. Det blir en del trevliga långluncher innan vattennivån sjunkit såpass att jag kan rulla vidare. Alla gläds åt regnen som fyller vattenmagasinen. Att de också sköljer bort en hel del av den återstående matjorden talar vi inte om. Ny skog, ny vegetation behövs för att hejda erosionen längs Rift Valleys skarpa 2000-metersfall ett par km öster om Asmara.

Som i Lund

Jag tror verkligen att många lundensare skulle känna sig hemma i Asmara. När t.o.m. en tekniker från Sydkraft, som gjort många konsultresor i tredje världen, med värme talar om hur lätta och trevliga de är, "vanliga" informella människor, då är det nog något särskilt

nenten är förskräckande – tänk bara på Algeriet, Ghana, Tanzania, Guinea-Bissau, Mocambique, Angola...

Avstår från bistånd

Och nu Eritrea. Biståndsfolket verkar helt ovant vid att möta en egen hållning, en vilja att göra jobbet själv, en begäran om att respekteras. Detta lilla land – så fruktansvärt sargat efter kriget, ändå väljer de att hellre avstå från biståndsmedel än att köras över av starka biståndsintressen. Som rektorn vid Asmarauniversitetet berättade: "Vi hade allt klart för ett avtal med Finland om stöd. Men när de envisades med att vilja ge ett finskt universitet ansvaret för medlen och samarbetet, i stället för att ge det till oss, då fick det vara."

En affär finner jag ett vykort, en fin teckning av en eritreansk bonde bakom sin plog av trä dragen av en oxe. Den var gjord någon gång under förra århundradet. Precis

skapade en kader av 'fighters' som nu kontrollerar staten. Men den staten är mycket fattig och lever delvis på bidrag från de ekonomiskt starka eritreanerna i exil. En del med förankringar i arabvärlden, en annan med starka band i Väst och förmåga att förhandla med institutionerna där.

Men detta att vara sist borde ge en klar fördel; möjligheten att lära sig av andras erfarenheter och misslyckanden. Kommer Eritrea att utnyttja den? Längre söderut i Afrika skedde det inte: Mocambiques FRELIMO hade länge sin bas i Tanzania, men förstod mycket litet om utvecklingsproblemen där när FRELIMO själv stod vid maktens port och skulle klara av vad Nyereres politik misslyckats med. Sydafrikas ANC hade kunnat samla anseliga erfarenheter från sina grupper i olika länder i regionen. Bara i Zimbabwe såg jag något som liknade försök i den

VECKOBLADET söker medarbetare

Veckobladets redaktion förnyas ständigt. Nya medarbetare kommer till och andra försvinner. Just nu är det ett par som har lämnat redaktionen för viktiga politiska uppdrag.

Som läsarna kanske har lagt märke har VB lite olika karaktär i olika nummer. Hittills har det varit tre olika redaktörer som turats om. Det brukar framgå av redaktionsrutan längst bak vilka som gjort VB.

Arbetet innebär ett trevligt lagarbete främst på onsdagskvällar, från ca kl 18 och framåt tills man är klar. Hela tidningen görs på Lunds Tidskriftsverkstad som har ytterst centrala lokaler på Mårtenstorget.

Men också att skriva artiklar i förväg, att ragga andra artiklar är redaktörens uppgift. Inte minst att teckna är en viktig uppgift – enkla streckteckningar gör sig bäst i VB.

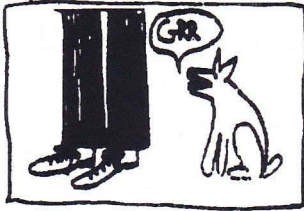
Nya idéer och ev. nya arbetsformer kan också diskuteras. Nu på tisdag den 29 träffas redaktörer och medarbetare hemma hos Marianne Sonnby-Borgström på Östervångsvägen 20 för att lägga upp höstens resterande 17 nummer.

Om du är intresserad av VB, ring Marianne på 13 19 75 eller Thomas på 14 75 05 eller kom på mötet!

Redaktionen

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Moon

Lever Lunds ledande miljöpolitiker som de lär? På det temat gjorde Sydsvenskan i sommar en enkät bland miljönämndens medlemmar.

Det gläder oss att Karin Svensson Smith (v) klarade sej så bra. Snäppet bättre ändå var nämndens ordförande Björn Abelson (s).

Menså var det Mike Moon (mp). Han sorterade visserligen sopor m.m. men – han körde närmast dagligen bil till sitt jobb i Tomelilla, 56 km i varje riktning, bekände han. Han påstod att det inte fanns något fungerande kollektivt alternativ.

Då slår vi upp M-Länstrafikens tidtabell, sidan 210. Där finns tiderna för "Skåneexpresslinjen" X315 som började köra den 12 juni. Den har i Lund en hållplats ett halvt stenkast från Mike Moons bostad och i Tomelilla en hållplats två stenkast från hans arbetsplats. Det går visserligen bara fyra genomgående dubbelturer om dagen än så länge, men den med avgång från Brunnsgatan 8.40 borde passa bra för utresan. Hem kan han komma 15.38 eller 18.03.

Dieselsbuss är inte det miljövänligaste av transportsätt men denna har en modern lågemissionsmotor och är klart bättre än den katalysatorlösa bil som Mike Moon säger sej köra. Dessutom har det ett betydande symbolvärde att man understöder de försök som faktiskt görs att ordna en vettig kollektivtrafik, särskilt av en miljö(parti)politiker.

Tidtabellen passar inte med mina arbetstider, är en vanlig undanflykt i fall av det här slaget. Det är en dålig undanflykt. En etablerad folkhögskolelärare har stora möjligheter att styra sitt schema och man kan syssla med annat i väntan på bussen, t.ex. läsa in miljönämndens handlingar.

Fast egentligen är det fel att inrätta sitt liv så att man är efter år tvingas till mångmila arbetspendling, oavsett om det gäller bil eller buss. Då finns det två alternativ:

1. Bosätta sej där jobbet finns. Lundapolitiken skulle göra en förlost om Mike Moon försvann men Tomelillapolitiken skulle vinna.

2. Skaffa jobb där man bor. För en person med Mike Moons kvalifikationer borde det inte vara så svårt. Det nya jobbet blir kanske inte lika roligt eller välbetalt men ett gott miljösamvete är också värt en del.

Intill dess att Mike Moon bättrar sej enligt något av alternativen ovan väljer vi att betrakta honom som miljöhycklare. Det är ingen ursäkt att det finns en del sådana även inom vänsterpartiet.

Grr

EU-valarbetet i Lund

Inte har kampanjen inför EU-valet samma dimensioner som en normal hemmasvensk kampanj men det händer trots allt en del. Till exempel:

Fredag den 1 september blir det appellmöte på Stortorget med Jonas Sjöstedt (etta på v-listan) och Kjell E. Johansson. Det blir också en rad andra utomhusmöten med t.ex. Karin Svensson Smith som talare. Panikorkestern eller Röda Kapellet medverkar i regel.

Vänsterpartiet sätter inte upp någon valstuga, och såvitt vi vet heller inget annat parti. Men på expeditionen (Bredgatan 28, tel. 138213) finns diverse informationsmaterial.

Den 3 september kommer valaffischerna upp. Det gör de inte av sej själva. Ring och anmäl er som medhjälpare!

Ännu fler behövs till att dela ut hushållsfolder med ibladade valsedlar. De finns till avhämtning på expeditionen.

Och så behövs det en mängd utdelare vid vallokaler den 17 september. Men till det återkommer vi.

Efterlysning

Någon tog av misstag Thores väl ingångna Eccoskor med sig från vänsterpartiets sommarläger. Thore vill gärna få tillbaka sina favoritiskor. Likaså blev han av med ett rött regnställ, av bättre kvalitet. Du som tror att du har tagit fel kontakta Thore Möller på tel 0413 129 09

Kommunalpolitik

Nu drar det igång på allvar. Den politiska hösten är här även om man inte kan tro det när vi sitter vid Mårtenstorget och skriver detta i tropisk kvällsvärme. Det är nog sommarens sista sommandag. I morgon kommer åskan och så är det som vanligt igen med en lång rad lågryck på vänt utanför Jylland och Norges sydspets. Håll med om att samtalstenen och tempot har förändrats. Det var kanske inte så dumt som en del sa att om vi går med i EU så får vi ett kontinentalt uteliv på köpet.

Politiken låter sig dock inte påverkas.

Utbildning

Redan på söndag är det en hel utbildningsdag för distriktets kommunalpolitiker. På Kvarnby-skolan i Malmö, Röda Huset. Du som är kommunalpolitiskt engagerad och har glömt att anmäla dig (du skall ha fått en kallelse) kan ringa till 040-192 787 eller 040-159 728, så får du mer information.

Den 5 september blir det en diskussion på distriktsexpeditionen om järnvägar i Skåne, Väst kustbanan, Kontinentalbanan, Citytunneln. Kontakta Olof eller Micke på distriktsexpeditionen 040-192 787 så får du veta mer.

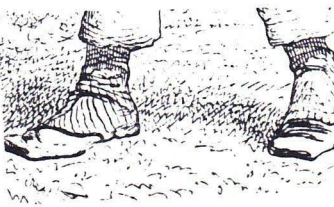
Tradition

Annars så går arbetet under hösten i traditionens tecken. Det blir måndagsmöte varje måndag och för dom som har håller ut hela hösten. 18 möten, blir det en fest den 18 december. Till detta kommer kommunalnämndsarbetet som drivs med full kraft under hösten för att kulminera i att de nya styrelserna och nämnderna tillträder den 1 januari 1996.

Om man sitter i kommunfullmäktige kan man dessutom se fram emot sex fullmäktigemöten under hösten.

Väl mött!

PS Om du inte kan läsa telefonnumren sorterade i 3+3 så skriv ner dom på ett papper 2+2+2 DS

"Josef, en teatervarieté"

Den 9 september blir det urpremiär på en ny föreställning av Månteatern. Förra året spelade man "Myten om Minotaurus", som blev en succé. I "Josef, en teatervarieté" möter det bibliska innehållet en teaterform, som även den har gamla anor – varietén. I varietétältet berättas historien om Josef, denna kavata sanningssägare och drömytare som går sin egen väg. En sårling som inte kan accepteras av de andra bönderna och därför säljs som slav. Men han har något. Han lyssnar på det undermedvetna, på rösten från sitt hemliga rum, och agerar. Och blir i det närmaste kung. I mötet med varietén får historien ytterligare dimensioner – magin och fantastieriet slår ut i full blom.

Föreställningen har urpremiär på Lunds Stadsteater den 9 september och spelas därefter både i Lund och på turné. Enligt Månteaterns pressrelease en familjeföreställning från 9 år och uppåt.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må kl 19.30 på partilokalen. Ämne: Förberedelse inför kommunfullmäktigesammanträdet den 28 augusti. Förhinder anmäls till Sven-Bertil 138 213 eller 855 706.

RÖDA KAPELLET: Veckoslutsrep i Baskemölla 25-27/8. Samling 17.30 Musikskolans gård fredagen den 25/8. Tag med lakan, notställ, egen dryck och alla noter. Åter i Lund söndag c:a 16. Ingen kvällsrep. Obs spelning fredag den 1/9 och lördag den 2/9. Om frågor ring Birgitta.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC. Telefon till redaktörerna: Rolf L Nilson 046-12190 44. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.